

ЛЕКЦИИ
НА
МЛАДЕЖКИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
ОТЪ УЧИТЕЛЯ

1924—1925 г. СОФИЯ — IV ГОДИНА

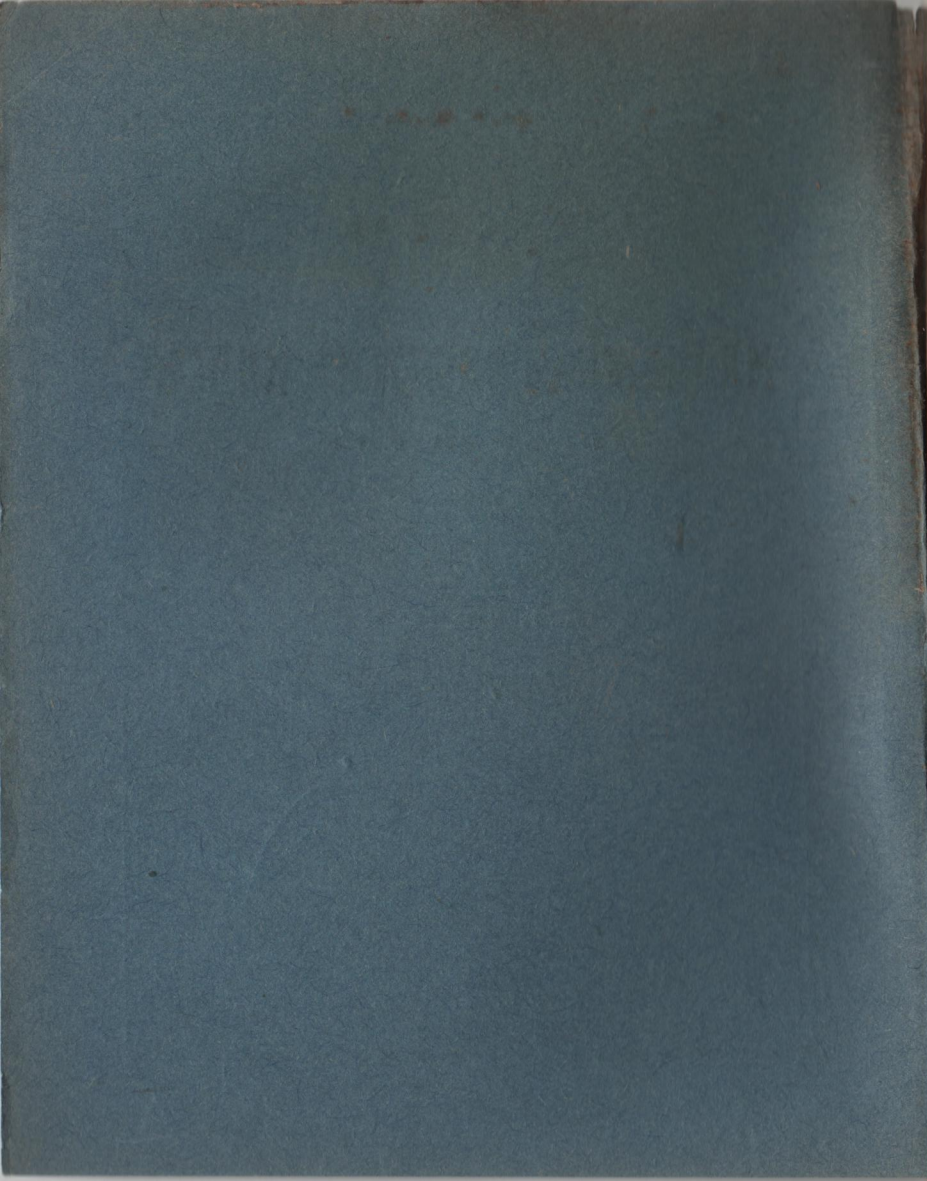
III. ТОМЪ.

21, 22 и 23.

Издание на просветния комитетъ
СОФИЯ — 1928 г.

△

21 ЛЕКЦИЯ.

Равностранниятъ трижгълникъ.

„Доброта, Истина, Красота — това е Любовта.“

Размишление.

Прочете се резюме отъ темата: „Кой е най-важниятъ мускулъ“?

Прочетоха се работитѣ върху темата: „Отличителнитѣ качества на отривистата рѣчь“.

Сега ще пристъпимъ къмъ единъ практически опитъ. Досега вашитѣ работи бѣха само теоретически — писане на теми. За идния пжтъ като тема ще имате слѣдното нѣщо: всѣки отъ васъ ще напише едно писмо за специалния и едно за общия класъ въ който и да е градъ отъ провинцията. Това ще бжде темата ви (№ 19). Ако въ цѣла България има 20 града, дѣто сжществуватъ тия класове, така ще се разпрѣдѣлите, че за всѣки градъ да се получи по едно писмо и въ двата класа. Тѣзи писма ще бждатъ кратки, лаконически, но насърчителни. Всѣки отъ васъ ще пише, безъ никакво изключение! Ще развиете една идея отъ това, което ви е говорено, тъй, както сте я

разбрали и приложили. Който не иска да напише такова писмо, трѣбва да напусне класа. Вашитѣ братя и сестри отъ провинцията се оплакватъ, че вие сте хора безъ инициатива, безъ сърце, не се отзовавате на тѣхнитѣ нужди. Искамъ всички вие да отворите крановетѣ си и да потече толкова много, че всички отъ провинцията да кажатъ: стига вече!

Разбрахте ме, нали? Ще имате свободна тема „писмо“ съ идея, каквато искате, която най-много прилѣга на сърцето ви. Щомъ си изберете въпросъ, който ви интересува, вие ще го развиете добрѣ, отъ душа, и като го прочетатъ другитѣ, и тѣхнитѣ сърца ще затрептятъ. Двама-трима души ще пишатъ, напримѣръ, въ Панагюрище; четири-петъ души въ Пловдивъ, въ Бургазъ, въ Варна, въ Ямболъ и другадѣ. Сжщо така ще пишете и въ тия села, дѣто има само по единъ или двама души. Ще видите, какъ ще се зарадватъ тия хора! Ако искате, може да си запазите и по едно копие отъ писмата, да видимъ, какво сте писали, но това вече зависи отъ вашата добра воля. Азъ искамъ да опитамъ честността ви. Ще приложите вашата честностъ въ дѣйствиe. Може да се извинявате, че нѣмате врѣме, че не сте разположени и т. н. Не, ще пишете — нищо повече!

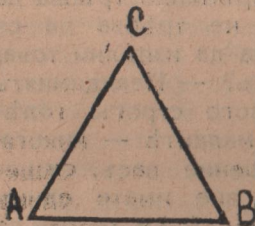
Та казвамъ: досега вие писахте теми, четохте, учихте лекции, но какъвъ е резултатътъ отъ всичко това? Научихте нѣщо, но практика и при-

ложение се изисква вече! Отъ тия писма, които ще напишете на вашитѣ братя и сестри въ провинцията, тѣ ще се ползуватъ, ще се радватъ и ще си кажатъ: отдѣ дойде тази свѣтла мисълъ на софиянци, да сподѣлятъ съ насъ нѣщо отъ това, което сж чули и разработили въ себе си? Нека писмото ви бжде кжсо, но съдържателно. Може да напишете или 10 — 15 реда, или една страница, или двѣ страници, колкото ви се подаде. Вие започнете да пишете, и вдъхновението ще дойде.

Има единъ вжтрѣшенъ законъ въ живата природа, споредъ който, щомъ човѣкъ научи нѣщо, той трѣбва да помага и на другитѣ. Въ това седи служенето на Бога. Отъ изобилието, което има човѣкъ, трѣбва да потече и къмъ другитѣ. Като напишете едно такова писмо, вие ще почувствувате малка радостъ, че сте извършили нѣщо добро. Азъ ви давамъ свобода, като ви казвамъ, че може да напишете това писмо на нѣкои ваши познати, на кого и да е, но непрѣменно трѣбва да напишете. Никакво колебание не трѣбва да се проявява у васъ! Който не иска да изпълни това, ще си излѣзе отъ класа. Какъ? — Невидимиятъ свѣтъ ще ви изпжди. Той е много строгъ: голѣмитѣ ви грѣшки прощава, но малкитѣ — никога! Въ невидимия свѣтъ, по отношение васъ, сжествува слѣдниятъ законъ: ако вие имате единъ дългъ отъ десетъ милиона лева, тѣ сж готови да ви го платятъ, но ако имате единъ дългъ отъ

петъ лева, тѣ ще ви заставятъ вие сами да си го платите. Въ малкитѣ дългове, отъ 5, 10, 20, 100 лева, никой нѣма да ви помогне, вие сами ще си ги платите; що се отнася до голѣмитѣ ви дългове, отъ 5, 10 и повече милиона, невидимиятъ свѣтъ ще ви помогне. За голѣмитѣ работи ви помагатъ, а за малкитѣ никой не помага. Такъвъ е законътъ въ духовния свѣтъ. Тамъ се извършватъ голѣми работи, велики дѣла, а малки — никога. И тъй, понеже великитѣ работи се вършатъ на небето, малкитѣ работи сж останали за земята; ето защо, отъ васъ не се изискватъ голѣми работи, но малки. Вие ще направите малкитѣ работи, а на небето ще направятъ голѣмитѣ работи, и така небето и земята ще се допълватъ.

Вие знаете адреситѣ на различнитѣ градове, нали? Тази тема е свързана съ една малка глоба отъ два лева за марка, които ще излѣзатъ отъ джоба ви. Но вие нали се поздравлявате съ формулата: „Доброта, Истина, Красота — това е Любовта“, а щомъ е така, започнете отъ доброто.

Да напишете едно писмо на нѣкои ваши близки, които чакатъ да чуятъ нѣщо ново, нѣщо красиво, това вече е едно малко добро.

Нека вземемъ тригълника АСВ. Какви отно-

шения може да има въ този тригълникъ? Първото отношение може да бжде отношение между точкитѣ А, В и С, които прѣдставляватъ върховете на дадения тригълникъ. Значи, ще имаме отношението: А : В; В : С; С : А. Второто отношение ще бжде между странитѣ на тригълника, а именно: АВ : ВС : СА. Третото отношение ще бжде между ъглитѣ на този тригълникъ: АВС : ВСА : САВ. Всички тия точки, страни и ъгли сж само прѣдположения. Въ сжщностъ, сжществуватъ ли въ геометрията такива отношения? (— За да има отношения, изисква се още единъ тригълникъ).

Тригълникътъ АСВ е само проекция, а реалността е извънъ него. Каква е разликата между третото отношение и първитѣ двѣ? Когато вземемъ жгъла АВС, въ този случай точката А ржководи нѣщата; когато вземемъ жгъла ВСА, точката В ржководи нѣщата; и най-послѣ, когато вземемъ жгъла САВ, точката С ржководи нѣщата.

Отдѣлно взети точкитѣ А, В и С сж центро-дѣятелни точки. Или, когато изговоримъ жгъла АВС, това показва, че точкитѣ В и С се отправятъ къмъ точката А. Когато изговоримъ жгъла ВСА, точкитѣ С и А се отправятъ къмъ точката В; и когато изговоримъ жгъла САВ, точкитѣ А и В се отправятъ къмъ точка С. Отъ реда на буквитѣ заключаваме, кой отъ тритѣ върха е най-дѣятелень, и останалитѣ точки отправятъ дѣятелността си къмъ него.

Всички тия букви сж отношения, които трѣб-

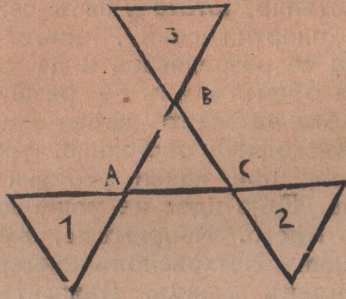
ва добръ да се разбиратъ. Тѣ могатъ да се замѣстятъ и съ числа. Въ геометрията, като наука точкитѣ и буквитѣ прѣдставляватъ сили и се изразяватъ само въ проекции, а въ живата геометрия, дѣто участвува умътъ, тѣ прѣдставляватъ разумни сжщества, разумни центрове, които едновременно иматъ отношения единъ къмъ другъ.

Какъвъ изводъ може да извадите отъ слѣдната пропорция $A : B = B : C$? Какво означава тя въ геометрията? (— Ако жгълтъ B е мѣрка, тогава разбираме, че $A : B = C : B$. Това става само при равностранныя трижгълникъ). Какво означава равенството? — Равенство значи свобода. Както въ равенството работятъ сили, така и при свободата силитѣ иматъ еднакви права. Това, което равенството го дава и свободата го дава. Значи, при равенството и при свободата силитѣ работятъ еднакво. Когато хората иматъ еднакви права, тогава тѣ сж равни, иматъ и свобода.

Какво разбирате отъ второто отношение между странитѣ на трижгълника? (— Прѣди всичко прѣдполага се да имаме още единъ трижгълникъ, взетъ като мѣрка. Тогава ще имаме отношението $AB : BC : CA = A_1B_1 : B_1C_1 : C_1A_1$). Значи, човѣкъ за да работи разумно, прѣдполага още едно разумно сжщество като него.

Какво ще кажете и за третото отношение? (— Тѣй, както е написано това отношение, то показва отдѣ започва измѣрването на периметъра, дали отъ точка A , дали отъ B , или отъ C). Какво

означава периметъра? — Това сж условия, граници, при които човѣшката дѣятелностъ може да се простре. Въ живата геометрия периметърътъ на разнитѣ фигури показва условията, при които човѣкъ може да работи, защото всѣки жгълъ отъ трижгълника може да се проектира не само навжтрѣ, но и навънъ. Тогава, слѣдъ като всички линии се проектиратъ навънъ, ще имате една фигура извънъ условията. (— Тогава трижгълницитѣ 1, 2 и 3 ще иматъ отношение къмъ централния трижгълникъ А В С, взетъ като мѣрка). Трижгълни-

цитѣ 1, 2, 3 сж условията, при които централниятъ трижгълникъ може да се изрази. Както виждате, много разсждения се изискватъ, за да разберете, какво прѣдставлява равностранния трижгълникъ. Този е законътъ, съ който може да работите. Послѣдното отношение прѣдставлява ума, сърцето и волята, взети заедно.

Всѣка жива сила има извѣстна площъ, върху която може да се прояви. Да кажемъ, че имате единъ килограмъ вода, която прѣвръщате въ пара. Може ли тази пара да се събере въ сжщото шише, въ което по-рано се е събирала водата? (— Не може). Какъвъ обемъ ще заеме сега парата? (— Това може да се изчисли метематически). Какъвъ обемъ трѣбва да има котела, въ който се поставя парата, безъ той да се прѣсне, а при това парата да извърши извѣстна работа? (— И това може да се изчисли).

Слѣдователно, когато у васъ се събератъ тѣй нареченитѣ „инертни сили“, които сж сгжстени, но могатъ да се разреждаватъ и да ставатъ по-активни, тогава обемътъ имъ се разширява. Ето защо, вие трѣбва да знаете, всѣка ваша идея, като минава въ възходяще състояние, какво пространство ще заеме, при какви условия ще може да се реализира. Една идея не може да се реализира на всѣко мѣсто. Напримѣръ, вие не може да изпълните единъ Бетховеновъ концертъ вънъ, когато вали силенъ дъждъ. Дъждътъ ще развали вашя концертъ. Значи, изисква се сухо врѣме, или специално здание за този концертъ. И тѣй, за реализирането на всѣка идея се изисква особено мѣсто и особени условия. Вие трѣбва да приготвите тия условия въ себе си. Въ какво седятъ благоприятнитѣ условия? — Да не допускате въ себе си никакво съмнѣние, никакво колебание, никаква отрицателна мисль. Най-малкото съмнѣние

у васъ прѣдизвиква пропукване на съзнанието ви, и вашата идея е пропукана вече. Тогава енергията на вашата идея, ако е вода, ще изтече навънъ; ако е пара, пакъ ще излѣзе навънъ, безъ да извърши опрѣдѣлената работа.

Та когато казваме, че не трѣбва да се съмнѣвате, ние подразбираме нѣщо много реално — шишето ви трѣбва да бжде много здраво, нийдѣ да не е пукнато. Защо? — За да не изтече водата — нищо повече! Ако се съмнѣвате, това показва, че формата, въ която е вложена вашата идея е пукната, и въ такава форма не можете да задържите идеята си. Когато казваме, че трѣбва да имате вѣра, подразбираме да имате единъ изворъ, отъ който постоянно да наливате своето шише. Подъ думата „вѣра“ всички ще разбирате мѣстото, отдѣто може да черпите сили въ живота си, за да реализирате своитѣ идеи. Всѣка идея може да се реализира само тогава, когато има единъ източникъ, който ѝ помага. Затова всички величини въ живота трѣбва да се прѣвърнатъ на сили.

И сега, ще знаете, какво нѣщо прѣдставлява съмнѣнието, отъ окултно гледище, и защо не трѣбва да го подхранвате. Съмнѣнието разрушава всички благородни форми, които имате, а всѣка благородна форма е необходима, за да се реализира една ваша възвишена идея. Следователно, разруши ли се формата, идеята, сама по себе си, остава нереализирана. Щомъ идеята остане нере-

дум
вѣра

дум
сменени

ализирана, у васъ се явява или сърдеченъ, или умственъ, или волевъ упадъкъ, а може-би и упадъкъ на духа. Когато човѣкъ реализира една своя идея, той подхранва въ душата си нѣщо добро и възвишено. Пропукването на котлитѣ всѣкога създава нѣкакаи пакости.

Ако прѣдставите въ ума си единъ равнострaвенъ трижгълникъ, всѣка страна у него е жива и въ движение. Странитѣ на трижгълника сж пѣтъ на живи сжщества. Ако можете да си прѣдставите трижгълника въ такова положениѣ, въ душата ви веднага ще стане голѣма промѣна. Всички тия линии трѣбва да се прѣвърнатъ на свѣтлина и да се чувствува, че отъ тази свѣтлина излиза разумность. Схванете ли така равнострaнния трижгълникъ, тогава ще разберете, какво е отношението между странитѣ му. Равнострaнниятъ трижгълникъ прѣдставлява отношение между сжщества отъ висшия разуменъ свѣтъ. Само между разумни сжщества може да има правилни отношения на свобода. Ако азъ ви начъртая единъ равнострaненъ трижгълникъ, това значи, че съмъ написалъ едно писмо въ духовния свѣтъ. Ако ви изпратя до единъ мой приятель, като ви кажа да му прѣдадете единъ листъ, на който съмъ начърталъ равнострaненъ трижгълникъ, знаете ли, какво означава това? Туй е най-добрата прѣпорѣка за васъ. Вмѣсто да пиша на приятеля си, че приносящиятъ това писмо е отличенъ човѣкъ, вие може да рдзчитате на него, той има прѣкрасенъ умъ.

благородно сърце и възвишена воля, равностраниният тригълникъ опрѣдѣля точно всичко това. Като изпратя нѣкому писмо, въ което съмъ начерталъ единъ равностраниенъ тригълникъ, това прѣдставлява съкратена рѣчь. Който получи такова писмо, точно и ясно ще разбере, какъвъ е човѣкътъ, който го носи. За да се изложи съдържанието на това писмо на обикновенъ езикъ, това значи да се напишатъ най-малко двадесетъ коли. За въ бждеще ще се пишатъ такива писма. Тѣ иматъ и това прѣимущество прѣдъ обикновенитѣ писма, че ако попаднатъ въ ржцѣтъ на външни хора, незапознати съ този символистиченъ езикъ, нѣма да разбератъ нищо. Само така могатъ да се скриватъ много нѣща.

Въ това отношение, геометрията е наука, която скрива великитѣ мисли отъ обикновенитѣ хора. Който може да разкрива и разбира символичнитѣ знаци въ геометрията, той заслужава да ги знае. Който не може да ги разкрива, той не заслужава да знае нищо за тѣхъ. И ако този човѣкъ пита, какво означава еди-кой си знакъ, ще му кажемъ: това, което виждашъ, е достатъчно за тебе.

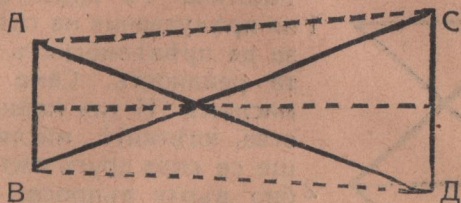
Азъ бихъ ви прѣпоржчалъ да наблюдавате небето вечерно врѣме, когато е ясно. Излизайте вечерно врѣме вънъ и наблюдавайте звѣздитѣ на небето около половинъ часъ, да намѣрите между тѣхъ единъ равностраниенъ тригълникъ. И нека всѣки отъ васъ забѣлѣжи добръ, дѣ е намѣрилъ този тригълникъ, между кои звѣзди, въ коя по-

сока и т. н.. Това ще бжде една малка задача за васъ. Слѣдъ това нѣкоя вечеръ ще излѣземъ всички заедно на една малка екскурзия на открито, ще разглеждаме небето и ще видимъ, всѣки отъ васъ въ коя посока е намѣрилъ своя равностраненъ тригълникъ. Послѣ ще ви поговоря нѣщо върху тия естествени равностранны тригълници. Така ще размишлявате върху отношенията на звѣздитѣ едни къмъ други, тѣхното значение и т. н.. Това ще бжде едно хубаво упражнение за васъ.

И тѣй, тази вечеръ ви дадохъ двѣ задачи: да напишете по едно писмо на общия и на специалния класъ и да наблюдавате вечерно врѣме звѣздитѣ, докато намѣрите единъ равностраненъ тригълникъ. Не мислете, че ще се освободите само съ по едно писмо. Не, ще пишета често такива писма. Тия задачи ще бждатъ за васъ хубаво разнообразие, понеже едообразието е врѣдно за човѣка. Азъ заблѣзвамъ, у васъ има събрана доста енергия, която не знаете, какъ да пласирате. Съ тия задачи и упражнения, които ви давамъ, като малки цѣнни опити за васъ, вие ще пласирате частъ отъ своята енергия.

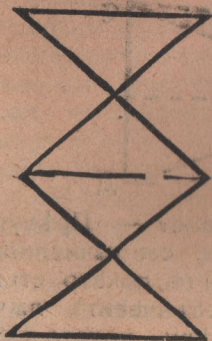
Всички знаете отъ физиката, какъ ставатъ отраженията на прѣдметитѣ. За да се изобрази единъ прѣдметъ въ окото, ставатъ редъ прѣчупвания на свѣтлината. Напримѣръ, ако прѣдъ окото седи единъ прѣдметъ СД, то лжчитѣ, които излизатъ отъ точкитѣ С и Д не вървятъ въ пра-

ви линии СА и ДВ, но минаватъ по друго направление, прѣзъ друга сръда, като образуватъ линиитѣ СВ и ДА. Свѣтлиннитѣ вълни, които идатъ отъ слънцето, по права посока ли вървятъ или

прѣтърпѣватъ нѣкакво прѣчупване? — Прѣчупватъ се. Съврѣменнитѣ физици не сж изчислили, колко прѣчупвания сж прѣтърпѣли тѣ, докато стигнатъ до окото. Какъ мислите, слънчевитѣ лъчи прѣтърпѣватъ ли различни промѣни, докато влѣзатъ въ окото? — Прѣтърпѣватъ, понеже минаватъ прѣзъ различни сръди. Съврѣменната наука говори само за прѣчупванията, които ставатъ въ окото, а отъ тѣхъ ние сждимъ за прѣчупванията, които ставатъ отвънъ. Когато единъ лъчъ минава отъ по-гъста въ по-рѣдка сръда, той се прѣчупва по единъ начинъ, а когато минава въ по-гъста сръда, пакъ се прѣчупва, но по обратенъ начинъ на първия. Тѣй щото, въ окото ставатъ нѣколко прѣчупвания, главно три, (фиг. 4), а физицитѣ говорятъ само за едно прѣчупване. Най-първо образътъ въ реалния свѣтъ е правъ, послѣ се получава обратенъ образъ и при третото прѣ-

чупване е пакъ правъ. Отъ лещата на око̀то образътъ минава въ тѣя клѣтки, които образуватъ умствения центъръ, въ който се получава идеята за този образъ. Тѣзи клѣтки сж специалисти по ма-

фиг. 4

тематика. Тѣ правятъ извѣстни прѣчупвания на свѣтлината, за да прѣвъзмогнатъ външната реалность. Само ние не мислимъ. И тия малки сжщества, клѣткитѣ, мислятъ. Азъ ще се спра другъ пѣтъ подробно върху въпроса, кой мисли у насъ.

3 Сега ще ви прѣдставя нѣколко отношения, отъ които можемъ да съставимъ една пропорция. Мисленето на под-

съзнанието има отношение къмъ съзнанието: $P : C$; мисленето на съзнанието има отношение къмъ самосъзнанието: $C : CC$; мисленето на самосъзнанието има отношение къмъ свѣрхсъзнанието: $CC : C_1C_1$. Оттукъ изваждаме слѣдната пропорция: $P : C = CC : C_1C_1$. Мисленето на под-съзнанието е Божественъ процесъ. Както въ под-съзнанието, така и въ съзнанието много сжщества мислятъ. Запримѣръ, ти съзнавашъ, че трѣбва да изучишъ извѣстенъ прѣдметъ. Какво трѣбва да направишъ? — Ще се заемешъ да изучишъ извѣстни автори и отъ тѣхъ ще пласирашъ нѣщо

въ съзнанието си. Хора, които съзнаватъ това нѣщо, винаги ходятъ на групи. Свѣтътъ на подсъзнанието прѣдставя група отъ още повече същества. Самосъзнанието е единиченъ процесъ. Тамъ човѣкъ не съзнава, какво сж мислили другитѣ, но съзнава само, какво той мисли. Свѣрхсъзнанието е сжщо тѣй единиченъ процесъ. Тамъ човѣкъ съзнава, какво Богъ мисли. Значи, подсъзнанието и съзнанието сж групови, множествени процеси, а самосъзнанието и свѣрхсъзнанието сж единични процеси. Оттукъ имаме слѣдната пропорция: $C_1C_1 : П = СС : С$. Всѣки отъ васъ ще опита и двата вида процеси. Най-първо ще живѣешъ въ подсъзнанието, а послѣ въ свѣрхсъзнанието, защото тѣ сж Божественитѣ процеси въ човѣка. То значи: първо ще мислятъ възвишенитѣ духове, послѣ ангелитѣ и най послѣ Богъ. Слѣдъ това тия процеси ще се отразятъ и върху насъ. Тогава ние ще се допитаме до всички онѣзи, които сж мислили като насъ, това е процесътъ на съзнанието; слѣдъ него ще си дадемъ заключение, какво ние мислимъ вече. По този начинъ ще се образува цѣлъ единъ кржгъ. Въ това седи философията на живота.

Та казвамъ: подсъзнанието е груповъ процесъ, въ който се разглежда, какво мислятъ великитѣ духове; съзнанието е груповъ процесъ, въ който се разглежда, какво мислятъ окржаващитѣ човѣка: ближнитѣ му, както и цѣлата човѣшка раса. Свѣрхсъзнанието е единиченъ процесъ, въ

самосъзнанието

Свѣрхсъзнанието

Духи

Свѣрхсъзнанието
самосъзнанието

който се разглежда, какво Богъ мисли; самосъзнанието е единиченъ процесъ, въ който се разглежда, какво мисли човѣкътъ самъ. Нѣкой пътъ казвате: трѣбва да бждемъ съзнателни! Това се отнася до другитѣ хора. Когато казвате, че трѣбва да бждете самосъзнателни, това се отнася до самитѣ васъ.

„Доброта, Истина, Красота — това е Любовта“.

(21 Лекция на младежкия окултенъ класъ,
държана отъ Учителя на 8/III, 1925 г.).

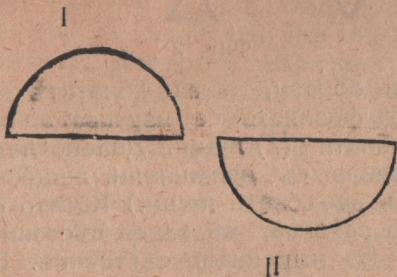
22 ЛЕКЦИЯ

Вдлъбнатата и изпъкналата лещи.

„Доброта, Истина, Красота — това е Любовта.“

Прочете се резюме отъ темитѣ: „Отличителнитѣ чърти на отривистата рѣчь.“

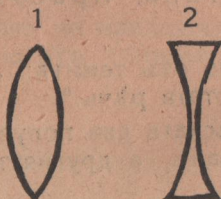
Начъртайте на дъската два полукръга: единиятъ да бжде изпъкналъ, а другиятъ — вдлъб-

Фиг. 1.

натъ, корубестъ. Ще направимъ извѣстни разсждения върху тия два полукръга (I и II, на фиг. 1). Ако се движите по повърхността на пър-

вия полукръгъ, какви ще бждатъ отношенията ви? Или, ако налѣете вода върху повърхността на сжщия полукръгъ, какво ще стане съ водата? (— Ще се разлѣе). Ами, какво ще стане съ водата, ако я налѣете върху вдлъбнатата леща? (— Тя ще се събере). Тогава, споредъ закона на аналогията, казваме: всички енергии, които се разпръсватъ, се движатъ по изпъкнала повърхность, а всички енергии, които се събиратъ, се движатъ по вдлъбната повърхность. Изпъкналитѣ лещи

Фиг. 2

даватъ малки образи, а вдлъбнатитѣ — голѣми образи. (— Въ физиката се изучаватъ изпъкнали (1) и вдлъбнати (2) лещи. Далекогледитѣ употребяватъ очила съ изпъкнали лещи, а късогледитѣ — съ вдлъбнати лещи.) Когато енергията на човѣка се разлива, въ какво състояние се намира той? — Въ изпъкнало състояние. Вие още не можете да схващате аналогията, която сжществува между физическитѣ и духовнитѣ прояви. Ако се качите на единъ високъ планински върхъ, който прѣдставлява изпъкнала леща, ще можете

ли тамъ да седите тъй спокойно, както въ нѣкоя долина? — Има моменти, когато може да седите спокойно, но ако врѣмето е бурно, не може да седите на този планински връхъ. При сегашното развитие на човѣчеството, вие не може да седите дълго врѣме на планинскитѣ върхове. Нѣкои хора искатъ да си направятъ колибка на единъ отъ планинскитѣ върхове и тамъ да живѣятъ, но казвамъ: още не може да живѣете на планинскитѣ върхове. Не е дошло врѣмето за това. И въ врѣмето на Христа ученицитѣ Му пожелаха да направятъ три шатри на планината, но Христосъ имъ каза: „Не е дошло още врѣмето за това“. И тѣ трѣбваше да слѣзатъ отъ планината.

Високитѣ върхове прѣдставляватъ умствения свѣтъ, отдѣто слизатъ идеитѣ. Вашитѣ идеи, които имате, могатъ да изопачатъ ума ви, да ви свалятъ въ долината. Високитѣ върхове сжщеврѣменно прѣдставляватъ и човѣшката гордостъ. Когато човѣкъ се изкачи на нѣкой високъ връхъ, той не иска да знае за хората, не мисли за тѣхъ, но щомъ дойде бурята, слиза въ долината и започва да търси хората. На високия връхъ, като изпжкнала повърхность, човѣкъ не може да се задържи въ врѣме на буря, но слиза въ долината; въ вдлѣбнатата леща. Вдлѣбнатата леща, долината, съотвѣтствува на човѣшкото сърце.

Въздухътъ може да обвива еднакво, както изпжкнала повърхность, така и вдлѣбнатата, за него не е нужно паница. Той може да се движи сво-

бодно, дѣто иска. За водата, обаче, въпросътъ седи друго-яче. Водата казва: паница е нужна за менъ. Слѣдователно, за сърцето трѣбва паница, форма, въ която да излѣе съдържанието си. Значи, на ума трѣбва височина, а на сърцето — вдлѣбнатина, дълбочина, но има понѣкога опасностъ за човѣка, да не се удави въ тази вдлѣбнатина, въ тази паница. Казвате: какъ, азъ, голѣмиятъ човѣкъ, да се удавя въ една паница! Казвамъ: прѣдстави си, че ти, голѣмиятъ човѣкъ, съ великитѣ идеи, имашъ форма на мравка. Ако те туря въ една паница съ вода, нѣма ли да се удавишъ? — Ще се удавишъ, разбира се, и нищо нѣма да остане отъ тебе.

Окултиститѣ поддържатъ, че човѣкътъ, въ първитѣ врѣмена на своето развитие, е достигалъ до височина 100 метра. Послѣ, височината му се е намалила до 35 метра, докато днесъ го виждаме да достига на височина $1\frac{1}{2}$ — 2 метра най-много, което показва, че материята му се е сгжстила. За въ бждеще ще се сгжсти още повече.

Нѣкой-си английски авторъ иривежда единъ разказъ изъ живота на английскитѣ астрономи. Около 45-та година на миналия вѣкъ единъ астрономъ наблюдавалъ съ своя телескопъ небето и пространството около него. Това било въ врѣмето, когато холерата и чумата върлували въ Англия въ голѣма степенъ. По едно врѣме, както наблюдавалъ небето, вижда въ пространството единъ грамаденъ човѣкъ, съ километри височина, който

се движилъ много бавно. Този астрономъ наблюдавалъ дълго врѣме, но грамадниятъ човѣкъ не изчезвалъ отъ полето на телескопа. Отдръпналъ се настрана, изчистилъ лещитѣ на телескопа, пакъ погледналъ — грамадниятъ човѣкъ седи. Най-послѣ астрономътъ помислилъ, че това е нѣкаква илюзия на мозъка, че е заболѣлъ отъ нѣщо, или че очитѣ му сж замрѣжени и т. н. Отдалечава се отъ телескопа, разтърква добрѣ очитѣ си, поразхожда се малко, да се освободи отъ илюзорния образъ, и пакъ поглежда прѣзь телескопа. Грамадниятъ човѣкъ още стои насрѣща му. Тогава той извиква десеть души астрономи, между които и една жена, и имъ казва: „Открихъ нѣщо много важно, искамъ да се произнесете и вие, прѣди да го сподѣля съ васъ.“ Първиятъ астрономъ започва да гледа прѣзь телескопа и наблюдавалъ дълго врѣме. Отстранява се отъ телескопа, търка очитѣ си, пакъ наблюдава, но и той нищо не казва, мисли, че се лъже. Изреждатъ се слѣдъ него и останалитѣ осемъ души, но никой нищо не казва, мислятъ, че се намиратъ прѣдъ нѣкакъвъ фалшивъ, недѣйствителенъ образъ. Най-послѣ дохожда редъ и на жената. Тя се приближава при телескопа, поглежда прѣзь него и веднага казва: „Виждамъ на небето единъ грамаденъ човѣкъ!“ Едва сега астрономътъ се убѣдилъ, че това, което и той виждалъ, не е илюзия. Когато холерата и чумата прѣстанали, сжщиятъ астрономъ забѣлѣзалъ,

че грамадниятъ човѣкъ изчезналъ отъ небето. Днесъ кой би повѣрвалъ на този разказъ?

Та казвамъ: когато забѣлѣжите, че вашата енергия се разпилява, ще знаете, че причината се крие въ ума ви. Когато се дразните, докачате, не можете да търпите този-онзи, вие усѣщате, че нѣщо ви дразни отвжтрѣ. Това показва, че енергията ви се разпилява, и вие се намирате въ въздухообразно състояние, у васъ настава голѣма сухота. При сухитѣ състояния всѣкога има безплодие. Въ този случай, за да оплодотворите организма си, влага ви трѣбва. Нѣкои хора страдатъ отъ много влага. Хора, които страдатъ отъ сухота, иматъ сухи ржцѣ; тия, които страдатъ отъ много влага, иматъ влажни ржцѣ. И двѣтѣ състояния у човѣка сж крайности. При голѣмата влага се раждатъ извѣстни неджзи, като гниене, разлагане и др. Когато въ сърцето на човѣка дойде много влага, тамъ не могатъ вече да се развиватъ и растатъ никакви благородни чувства, освѣнъ нѣкакви дребни, малки животинки. И при голѣмата сухота спира животътъ на всички възвишени идеи и мисли.

Сега, вие трѣбва да приложите закона на хармонията, както въ себе си, така и въ окръжаващата срѣда, за да не дохождате нито до състояние на сухота, нито до състояние на влага. Знаете ли, какво значи хармония? Хармонията изисква, като се срещнатъ двама приятели, всѣки отъ тѣхъ да оцѣни добритѣ чѣрти въ характера на

своя приятелъ. Виждате ли благородното въ характера на другитѣ хора, вие лесно ще създадете помежду си искрени отношения. За да се приближите къмъ нѣкой човѣкъ, първото нѣщо, което се изисква отъ васъ, е да намѣрите една добра чърта въ неговия умъ или въ неговото сърце, било нѣкаква сжществена мисль, която го движи, или нѣкакво благородно чувство, или нѣкаква способностъ. Като намѣрите една добра чърта, върху нея ще градите вашитѣ отношения.

Тукъ, въ Школата, се събиратъ два вида ученици, отъ двѣ различни категории. Еднитѣ живѣятъ по върховетѣ, а другитѣ — въ долинитѣ. Или, съ други думи казано, еднитѣ ядатъ отъ изпжкнали паници, а другитѣ — отъ вдлѣбнати. Като се съберете заедно, ще почнете да се смѣете едни на други. Тия, които ядатъ отъ вдлѣбнати паници, ще кажатъ на другитѣ: яде ли се отъ изпжкнали паници? Послѣднитѣ пъкъ ще ги запитатъ: ами отъ вдлѣбнати паници яде ли се? Еднитѣ ще се намѣрятъ въ положението на щъркела, а другитѣ въ положението на лисицата, за които се говори въ баснята „Щъркелъ и лисица“.

Вие трѣбва да знаете слѣдното нѣщо: това, което сжществува у другитѣ хора въ изобилие, сжществува и у васъ, макаръ въ малко количество. Между всички хора има едно прѣливане, една обмѣна. Това се забѣлѣзва и въ вѣншнитѣ отношения. Нѣкога ти ще говоришъ, а други ще те слушатъ. Другъ пжтъ ти ще слушашъ, а други ще

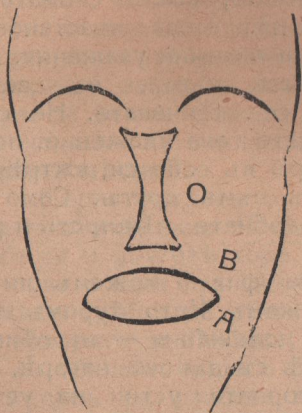
говорятъ. Нѣкои хора мислятъ, че могатъ да говорятъ или да мълчатъ, когато тѣ искатъ. Не, човѣкъ не може всѣкога да говори, не може и всѣкога да мълчи. Вие трѣбва да разбирате тия двѣ състояния, трѣбва да разбирате, какво означава говоренето, и какво — мълчанието. Въ разумния животъ мълчанието е необходимо, за да видимъ, какво говорятъ другитѣ хора, каква е тѣхната разумность. Когато ние говоримъ, другитѣ слѣдятъ, каква е нашата разумность. Значи, когато азъ слушамъ, искамъ да разбера, доколко ти си разуменъ; когато азъ говоря, ти ще разберешъ, доколко азъ съмъ разуменъ. Тѣй щото, ти ще ми говоришъ, за да те позная; послѣ азъ ще ти говоря, за да ме познаешъ. Слѣдъ това и азъ ще мълча, и ти ще мълчишъ, за да познаемъ и разберемъ нѣщата.

Първото нѣщо: отъ всички хора се изисква взаимно уважение. Човѣкъ трѣбва да уважава и себе си и другитѣ хора. Взаимно уважение — това е една отъ най-благороднитѣ чѣрти, която човѣкъ трѣбва да развие на земята. Вие не може да говорите за Любовь, отъ васъ не се изисква да се обичате, защото Богъ е, който обича, но отъ васъ се изисква взаимно уважение. Върху взаимното уважение почива разумния животъ. Ако си туряте единъ другъ различни епитети, това нѣма да ви ползува. Вие ще мязате на онзи българинъ отъ варненско, който отищълъ при единъ турчинъ да си купи чехли. Слѣдъ като прѣмѣриль

всички чехли въ дюкяна, тръгналъ да си отива, не могълъ да намѣри по мѣрката си — кракътъ му билъ много голѣмъ. Турчинътъ казалъ слѣдъ него: „Калжпсъзъ!“ — то значи: нѣма калжпъ за твоитѣ крака. Българинътъ чулъ този епитетъ, разгнѣвилъ се, обърналъ се къмъ турчина и му казалъ: „Сенъ-калжпсъзъ!“ — ти си човѣкъ безъ калжпъ. Питамъ: какво спечелиха тия двама души, като размѣниха този епитетъ помежду си? — Нищо не спечелиха. Епитетитѣ не разрѣшаватъ никакви въпроси. Единственото нѣщо, което спомага за разрѣшението на въпроситѣ, е да възстановите помежду си отношения на взаимни уважения. Вие трѣбва да развиете тази чѣрта, въ вашия характеръ, по която да се отличавате. Не само привидно, външно да имате това уважение, но да развиете тази чѣрта вжтрѣ въ себе си, вжтрѣшно да имате уважение единъ къмъ другъ. Само по този начинъ вие ще придобиете нѣжностъ и разумность.

Отъ паницата (А) на фиг. II можемъ ли да направимъ нѣщо? — Можемъ. Като туримъ тази паница въ двѣ различни положения — въ обикновено положение и послѣ съ дъното нагорѣ, ще образуваме долната и горната устни на устата АВ. Значи, като се отвори устата, имаме двѣ паници, или, както физицитѣ казватъ, имаме двѣ двойно-изпъкнали лещи, прѣзъ които лжчитѣ минаватъ и се прѣчупватъ. И дѣйствително, устата прѣчупва много нѣща. На какво може да уподо-

бите двувдлъбнатата леща О? — На човѣшкия носъ. Горната частъ на носа при вѣждитѣ е широка, послѣ се стѣснява и долната частъ отново се разширява. Питамъ: щомъ устата и носътъ прѣдставляватъ лещи, службата имъ еднаква ли е? Ако свѣтлината излиза отъ срѣдата на двойно изпъкналата леща и върви къмъ повърхността ѝ, тя се разпрѣсва. Значи, всичко, което излиза вънъ

фиг. 3

отъ устата, се разпрѣсва. Ако пъкъ свѣтлината излиза отъ центъра на една двувдлъбнатата леща, на която уподобихме носа, тя се събира. Значи, движението въ носа е навжтрѣ, всичко се събира въ него. По този начинъ става и дишането. Движението въ носа отвънъ навжтрѣ е по силно, отколкото движението отвжтрѣ навънъ.

Слѣдователно, двуизпъкналата и двувдлъбнатата лещи приематъ сили отъ два различни свѣта. Защо

ни е потрѣбна паница въ живота? — За ядене, да събира храната. Щомъ моята паница събира яденето, тя има смисълъ. Кои линии въ живота сж за прѣдпочитане, изпжкналитѣ или вдлѣбнатитѣ? (— Зависи отъ случаетѣ). Когато искате да отбиете извѣстна енергия отъ пжтя ѝ, трѣбва ви изпжкнала форма. Така постжпва и природата. Ако замѣрите нѣкое дѣте съ камъкъ, то, безъ да знае законитѣ на физиката, вдига лакета си и така образува изпжкнала линия, съ която се прѣдпазва отъ камъка. Отдѣ знае дѣтето този законъ? — Природата го учи.

Сжщитѣ тия изпжкнали линии, изпжкнали форми иматъ голѣмо приложение при закона на вѣрата. Вие знаете, че чрѣзъ пространството минаватъ много отрицателни мисли, които, ако не можете да отбиете, ще ви причинятъ голѣма вѣда. За да се прѣдпазите отъ тѣхъ, ще ги отбивате чрѣзъ закона на вѣрата.

И тѣй, на първо мѣсто ще прилагате законитѣ на вашия умъ и на вашето сърце, но трѣбва да помните, че нечистотиитѣ се събиратъ въ паници. Нечистотиитѣ не се събиратъ въ изпжкнали форми. Тамъ дъждътъ измива всичко, а вѣтрътъ го отвѣва. Въ това отношение, изпжкналитѣ форми сж по-чисти, но въ тѣхъ вода не може да се събира. (— Въ изпжкналитѣ форми се събира електричество, а въ вдлѣбнатитѣ — магнетизъмъ). — Да, така е. Електрическата енергия е толкова необходима за тѣлото, колкото и магнетич-

ната. За въ бждеще вие ще изучавате, каква енергия се събира въ всѣка частъ отъ тѣлото. Вие трѣбва да изучавате и законитѣ, какъ да трансформирате енергията отъ единъ органъ въ другъ. Всички заболѣвания на организма се дължатъ на нееднаквото разпрѣдѣление на енергиитѣ въ него, вслѣдствие на което и кръвообрѣщението не става правилно. Електричеството постоянно тече по повърхността на сърцето и благодарение на него то се свива и разпуща, като разнося кръвта по цѣлото тѣло. Прѣмахнатъ ли се тия живи електрически токове отъ сърцето, веднага неговото движение спира. Индуситѣ разбиратъ този законъ и правятъ редъ опити съ движението на сърцето. Напримѣръ, тѣ отниматъ тия електрически токове отъ сърцето, и то спира движението си; слѣдъ това отново ги възстановяватъ, и движението на сърцето започва. Въ това отношение човѣшкото сърце прѣдставлява единъ изворъ. Докато водата въ този изворъ не е подпушена, сърцето дѣйствува нормално. Подпуши ли се водата му нѣкъдѣ, и движението на сърцето спира. Нѣкои хора се плашатъ, като забѣлѣжатъ, че сърцето имъ започва да бие по-усилено, или пъкъ спира движението си. Не, това е една излюзия на електрическитѣ токове, които текатъ въ сърцето. Когато нервната енергия, въ която електричеството взима участие, прѣстане да се регулира отъ сърцето, явява се сърцебиене; започне ли сърцето отново

да регулира тази нервна енергия, и движението му става нормално.

И тъй, видѣхте вече разликата между изпъкналитѣ и вдлъбнатитѣ лещи. Първитѣ сж необходими за ума, а вторитѣ — за сърцето. Вие трѣбва да се научите да разпознавате и да владете състоянията на ума си. Дойде ли у васъ колебание, съмнѣние, трѣбва да знаете, отдѣ произтичатъ тия състояния. Тѣ показватъ, че вие сте на нѣкое високо мѣсто. Нѣкога вие сте увѣрени въ своитѣ идеи, но дойдете ли въ съприкосновение съ по-силенъ умъ отъ вашия, вие започвате да се колебаете, да се съмнѣвате. Силниятъ умъ прѣдставлява високъ върхъ, който може да ви влияе. Този умъ ви изкачва на високия върхъ, но понеже сте тънко облѣчени, започвате да треперите — колебае се, дали ще издържите на тази височина. Казвамъ: единъ по-силенъ умъ може да ви разколебае въ вашитѣ убѣждения, а на по-слабъ умъ вие може да противодѣйствувате; едно по-силно сърце може да ви повлияе, а на по-слабо сърце вие може да противодѣйствувате; по-силна воля отъ вашата може да ви повлияе, а на по-слаба вие можете да противодѣйствувате. Законъ е: и вие да влияете, и на васъ да влияятъ. Въ този законъ нѣма нищо лошо. Всички хора се намиратъ подъ този законъ. Никой не може да се избави отъ влияние. Всѣки човѣкъ, съ когото влизате въ съприкосновение, може да ви повлияе. Хиляди хора ни влияятъ, и природата ни влияе, а

най-послѣ и Богъ ни влияе. Той се подписва отгорѣ, и работата се свършва. Въ края на краищата, всѣки човѣкъ ще излѣзе на спасителния брѣгъ. Кога? — Когато върви въ разумния пѣтъ — по пѣтя на своя свѣтълъ умъ и по пѣтя на своето разумно сърце. Тогава той ще бжде въ съгласие съ цѣлата природа, въ съгласие съ всички добри и разумни същества отъ по-висшъ свѣтъ и най-послѣ въ съгласие съ Бога. Щомъ сте въ такова пълно съгласие, и мъчнотиитѣ въ живота ви, и учението ви, и всѣка работа, която започвате, ще разрѣшавате добрѣ и ще ви върви лесно.

Питамя: какво е сегашното ви състояние? — Каквата работа и да започнете, нищо не излиза отъ нея. Ако река да направя опитъ, ще се убѣдите, че е така. Напримѣръ, давамъ 50,000 лв. на десетъ души, да видя, какво ще направятъ съ тѣхъ. Следъ 4-5 мѣсеца тѣ ще дойдатъ при мене и ще ми дадатъ точна смѣтка, какъ сж изхарчили паритѣ. Сами ще видятъ, че нищо не сж направили, а сж изхарчили паритѣ за ядене, за дрехи и т. н. Защо не сж успѣли? — Понеже всѣки иска да бжде главенъ майсторъ, да получава голѣма заплата, да се храни и облича добрѣ. Така че, дали съ дърводѣлство ще се заематъ, или съ друга нѣкаква работа, въ резултатъ паритѣ ще бждатъ изхарчени, а на лице нѣма да има никаква работа. Въ това отноше́ние външниятъ свѣтъ работи по-добрѣ. Не е въпросътъ за паритѣ, но казвамя, че по сжщия начинъ вие прахосвате и живота си.

Всѣки ламти за много. Нѣкой иска да стане учень човѣкъ, да напише една книга, да се прослави съ нея. Ако той вложи всичкото си знание въ тази книга, какво ще спечели? Стремежътъ на човѣшката душа не седи въ писане на книги. Ако ти изпратишъ една добра мисль на нѣкой човѣкъ, който е отпадналъ духомъ и съ това го повдигнешъ, туй е реалното въ живота. Една добра мисль, едно възвишено чувство струватъ повече, отколкото сто тома, написани отъ нѣкой човѣкъ. Често тия написани книги не даватъ нищо на човѣка, когато една декламация може да произведе цѣль прѣвратъ въ душата на нѣкого. Всѣко нѣщо струва толкова, колкото ефективъ има въ него. Нѣма ли ефективъ, нищо не струва.

Великитѣ идеи въ свѣта се добиватъ само съ усиленъ трудъ отъ страна на човѣшката душа, човѣшкото сърце, човѣшкия умъ и човѣшката воля. Ще знаете, че само тия нѣща сж сжществени за васъ, които вие сами може да направите, Въ вашия духъ има вложени много възможности, много идеи, но не ги излагайте външно, защото ще настане една празнота у васъ. Реализирайте ги, вижте, каквъ резултатъ ще имате отъ тѣхъ и тогава говорете, тогава ги излагайте и на външни хора. Докато не ги реализирате, тѣ не сж чисто злато, не сж ефективъ, тѣ сж фалшиви пари. Природата не търпи фалшиви нѣща. Изкажете ли нѣщо, което не е провѣрено, ще почувствувате въ себе си празнота, безсмислие. Ето защо, трѣ

бва да говорите само провѣрени работи. Ако ти си великъ човѣкъ, нѣма защо да казвашъ на хората това. Кому сж казали Хималаитѣ, че сж най-високитѣ планини на свѣта? — Никому. Ангелитѣ и арахангелитѣ слѣзоха ли отъ небето да кажатъ на хората, че сж велики сжщества? Не, тѣ мълчатъ, нищо не говорятъ за себе си. Обаче, тѣ иматъ велико съзнание за своето прѣдначение и отъ изобилието, което иматъ, всѣки моментъ изпращатъ на сжществата, по-долу отъ тѣхъ, безъ да говорятъ нѣкому затоа.

Първото нѣщо, което се изисква отъ васъ, е да не задържате излишна енергия въ себе си. Какво разбирамъ подъ думата „излишна енергия“? Напримѣръ, разгнѣвилъ си се, пусналъ си пояса си, ходишъ натукъ — натамъ прѣзъ цѣлия день, чакашъ само да дойде нѣкой и да ти каже нѣщо. Веднага изваждашъ ножъ срѣщу този човѣкъ и му казвашъ: чакай, сега ще ти кажа тебе! Не, това е напразно харчене на енергията. Казвате: какво да правимъ въ такива случаи? Азъ ще ви дамъ методъ, какъ да се справяте съ тази излишна енергия. Който отъ васъ се разгнѣви, да вземе мотиката и да отиде „На Изгрѣвъ“ да копае земята. По този начинъ и земята ще ви бжде благодарна. Излишната енергия ще отиде въ земята и ще свърши нѣкаква работа. Като покопаете 10-15-20 минути, всичката излишна енергия ще се пласира въ земята, и вие ще се почувствувате облекченъ, спокоенъ, ще имате приятно разположение на ду-

ха. Това е методъ за трансформиране на излишната енергия. Трансформирате ли тази енергия, турете мотиката на рамо и си идете въ къщи.

Другъ день сте меланхолични. Това е пакъ излишна енергия. Вземете мотиката, излѣзте вънъ отъ града и започнете да копаете. Слѣдъ половинъ часъ най-много меланхолията ще изчезне. Тогава турете мотиката на рамо и, хайде, обратно въ къщи! Гнѣвътъ, неразположението, меланхолията, това е все излишна енергия, която трѣбва да изпратите въ земята. Като трансформирате тази енергия, вмѣсто нея ще дойде у васъ нѣщо възвишено и благородно. Ние можемъ да направимъ този опитъ, да видимъ, какви резултати ще имаме. Ще купимъ 30-40 мотички и ще разпрѣдѣлимъ едни отъ тѣхъ за гнѣвливитѣ, други за меланхоличнитѣ, трети за неразположенитѣ духомъ и т. н. — за всѣко състояние ще има и съотвѣтна работа. Нѣкои може да сѣкатъ дърва, а не само да копаятъ, но все - таки физическа работа се изисква за трансформиране на тия състояния. При тия състояния нѣма да ви караме да готвите, но ще излѣзете да работите на чистъ въздухъ. Какъвто и да сте — царь, философъ, поетъ — тия състояния ще дойдатъ, затова трѣбва да знаете, какъ да се справяте съ тѣхъ. За въ бждеще ще имате още по-голъми неразположения, но вече ще знаете, какъ да се лѣкувате. Гладстонъ, единъ отъ виднитѣ държавници въ Англия, е трансформиралъ тия свои състояния чрѣзъ физическа

работа. Всички, които се занимават умствено, имат излишна енергия, която, ако не трансформират чрез физически труд, ще им създаде големи злини. Онѣзи пъкъ, които се занимават съ физически труд, често страдат от прѣумора, която създава други злини. Ние не сме за прѣумората, не сме и за бездѣлието. Ние сме за малкия труд, но съзнателенъ.

И тъй, винаги ще държите ума, сърцето и волята си въ исправно състояние! Какъ? — За да държите ума си въ исправно състояние, ще спазвате правилото, което ви дадохъ — взаимно уважение. Този центъръ се намира въ задната част на главата. По този начинъ ще прѣдизвикате тази енергия да отиде къмъ горната част на мозъка ви и съ това ще се събудятъ у васъ много възвишени мисли и чувства. Понеже тази енергия е въздухообразна, тя ще обхване цѣлия ви мозъкъ, а оттамъ ще се прѣдаде и на цѣлия ви организъмъ, и вие ще придобиете приятно разположение на духа.

Казвамъ: не се спирайте прѣдъ мжчнотиитѣ въ живота! Нѣкои хора, като се намѣрятъ въ трудно положение, не знаятъ, какво да правятъ. Ето защо, въ каквото положение и да се намирате, изживѣвайте вътрѣшно състоянията на другитѣ хора, та единъ день, ако изпаднете въ тежко положение, да можете телесно да се справятъ. Вие трѣбва да имате една положителна философия въ живота си и да знаете, че като ученици на окултната Школа,

ще ви прѣкаратъ прѣзъ всички мжчноти. Нѣкои ще кажатъ: по-добрѣ да не бѣхме влизали! Не, и да не сте влизали, пакъ ще ви прѣкаратъ прѣзъ мжчноти, за да изпитатъ характера ви. Сега разбирате ли, каква е философията на живота? Щомъ изучавате тази философия, нѣма какво да се смущавате. По-опитнитѣ отъ васъ, съ своитѣ мисли и желанія, ще насърдчаватъ по-слабитѣ. Въ това седи силата на човѣка. Само така ще се създаде между васъ отлична атмосфера и отношения на взаимно уважение. Тогава и списанието ви „Житно Зърно“ ще върви добрѣ.

У американцитѣ има една добра чѣрта — тамъ всички студенти сами се подържатъ. Бѣднитѣ студенти прислужватъ на своитѣ богати другари въ врѣме на обѣдъ, а послѣ и тѣ се нахранватъ. Слѣдъ това измиватъ паницитѣ и си отиватъ. Като се срещнатъ бѣднитѣ и богатитѣ студенти вънъ, тѣ се разговарятъ заедно, разхождатъ се, равни сж помежду си, нѣма никаква разлика между тѣхъ. Дойде ли врѣме за ядене, богатитѣ сѣдатъ прѣдъ маситѣ, а бѣднитѣ имъ прислужватъ. Бѣднитѣ студенти работятъ и други работи — изобщо, тѣ изкарватъ прѣхраната си съ трудъ. Тѣ считатъ за унижение да ги храни нѣкой, безъ да сж работили. Нѣкои отъ бѣднитѣ студенти, ако сж въ пансионъ, разнасятъ писмата на своитѣ другари, биятъ звѣнеца, слагатъ маситѣ и т. н. Тѣ не ядатъ, ако не сж заслужили прѣхраната си. Това е една похвална чѣрта у американцитѣ.

която обаче, липсва у славянитѣ. Славянитѣ казватъ: какъ, съ черенъ трудъ ли да се занимавамъ? Това не го допуска моето достоинство! Въ това отношение, азъ бихъ желалъ ние да подражаваме на американцитѣ. Ние трѣбва да възприемаме хубавитѣ нѣща, отдѣто и да идатъ тѣ.

Моето желание е сега вие да се отличавате съ взаимно почитание помежду си. Ако вие успѣете въ това, половината отъ цѣльта на вашата работа е постигната. Слѣдъ това трѣбва да работите за постигането на други нѣща, но важно е въ първо врѣме взаимното почитание. Всички науки, както и всички изкуства и занаяти сж само външни нѣща, физически различия; тѣ сж само срѣдства, а животътъ има по-висока цѣль.

Азъ бихъ желалъ вие, като ученици на тази велика Школа, да се разбирате помежду си вжтрѣшно. Вие не трѣбва да се интересувате единъ отъ другъ външно, но всѣки трѣбва да се стреми по вжтрѣшенъ начинъ да облекчи страданията на брата си, безъ той да знае това нѣщо. Туй е безкористие. Така ще дойдете до новата философия въ живота. Всички вие трѣбва да бждете носители на новата философия!

„Доброта, Истина, Красота — това е Любовта“.

22 Лекция на младежкия окултенъ класъ, държана отъ Учителя на 15/III, 1925. София.

Слънчевитѣ трансформатори.

„Доброта, Истина, Красота — това е Любовта“.

Размишление.

Сега ще ви запитамъ, дали нѣкой отъ васъ е броилъ, колко косми има на главата си? Казвать, че човѣкъ има на главата си около 250,000 косми. По този случай ще ви дамъ слѣдната малка задача: да прѣброите, колко косми имате на главата си. За тази цѣль, ако има нѣкой отъ васъ, който е рѣшилъ да рѣже косата си, нека стори това, като се върне сега дома си, и да раздаде по една малка частъ отъ космитѣ си на всѣки едно отъ васъ, за да ги прѣброите внимателно. Вие сте около 90 души, които трѣбва да вземете участие въ брое-нето, за да се улесни задачата ви. Въ тази задача ще опитате търпѣнието си. До слѣдната недѣля да прѣброите космитѣ, а послѣ, като отидемъ нѣкой день на Витоша, ще ги изгоримъ.

За идущия пжть, като тема (№ 20) ще пишете

върху „най-обичното число за васъ“, т. е. за числото, което считате най-щастливо за васъ. Запримѣрь, какво впечатление ви правятъ числата 16, 17, 18? (— Не харесваме тия числа). Ами като чуете числото 19, какъ ви се отразява? (— То е хубаво число). Защо? — Не знаете. Както виждате, вие не можете да си дадете отчетъ, защо едни числа сж хубави за васъ, а други не сж хубави, но чувствувате, че това е така. Защо числото 17 не ви харесва? И двѣтѣ цифри, които го съставляватъ, сж свещени. Трѣбва да знаете, че когато човѣкъ не е въ хармония съ себе си и съ Бога, ако пристѣпва къмъ свещенитѣ числа, той не може да бѣде разположенъ. Ако човѣкъ не е въ хармония съ тия числа, тѣ сж опасни за него. Сборътъ отъ цифритѣ на числото 17 е 8, а числото осемъ е най-строгата майка въ свѣта. (Какво е числото 13?) — Самото число не е лошо, но резултатитѣ на това число сж лоши. Изобщо, числата отъ 1-10 сж красиви, а въ втората група числа, отъ 10-100 заочватъ малкитѣ противорѣчия. Въ тази група числа се намѣсва и човѣкътъ. Кои числа се считатъ споредъ астрологията мощни, силни? (— Тамъ сж мощни, силни числа тия, които се считатъ за мжжки, каквито сж числата 1, 4, 7, 8 и т. н.)

Каква разлика има между къситѣ и дългитѣ прѣсти на човѣка? Споредъ хиромантията, хора, на които прѣститѣ сж къси, иматъ силно развитъ обобщителенъ умъ. Тѣ не сж хора на подробно-

ститѣ. Хора съ дълги прѣсти иматъ силно развитъ аналитиченъ умъ. Тѣ сж хора на фактитѣ, на даннитѣ, обичатъ подробноститѣ. Какво отношение има между дългитѣ и кжситѣ прѣсти и характера на човѣка? Изобщо, хора съ кжси прѣсти обичатъ повече обобщенията. Тѣхната ржка се почти приближава къмъ елементарната. Колкото повече се развива ума на човѣка, толкова и прѣститѣ му ставатъ по-дълги. Дали прѣститѣ на човѣка сж кжси или дълги, това зависи и отъ височината му. Ако у единъ човѣкъ съ височина 150 см., показалецѣтъ е дълъгъ 7 см., той е кжсъ прѣстъ. При тази височина, ако срѣдниятъ прѣстъ е 8 см., а безимениятъ $7\frac{1}{2}$ см., това сж кжси прѣсти. При срѣденъ ръстъ на човѣка, срѣдниятъ прѣстъ на ржката трѣбва да е 9—9.5—10 см. дължина. При кжси прѣсти, случва се нѣкой пжтъ срѣдниятъ прѣстъ да е дълъгъ 6 см. Понѣкога показалецѣтъ може да бжде 10—12—13 см. дълъгъ. Той е дълъгъ прѣстъ. Всѣки отъ васъ трѣбва да измѣри прѣститѣ си, да знае, колко сж дълги. Тѣ могатъ да се измѣрватъ и отвънъ, и отвжтрѣ, но отъ кокалчетата се мѣрятъ. Прѣститѣ прѣдставляватъ умствения животъ у човѣка; дланята — чувствения животъ, а горната часть на ржката — материалния животъ. Това е едното дѣление на ржката, но има и друго дѣление; то е слѣдното: цѣлата китка прѣдставлява умствения животъ; отъ китката до лакета — чувствения животъ, а отъ лакета нагорѣ — материалния животъ. Всѣки прѣстъ

отдѣлно сжщо тѣй може да се раздѣли на три части. И въ лицето има сжщо такова дѣленіе на три части: чело, носъ и брада. Навсѣкждѣ въ тѣлото има сжщото дѣленіе на три части.

Сегашнитѣ условия, въ които се намирате, както и при вашето развитие, коя идея считате за най-важна? Не е въпросътъ, какво пишатъ философитѣ по това, нито, какво ви се проповѣдва, но коя идея е най-важна споредъ васъ? Затова, пишете още и върху слѣдната тема (№21): „Най-важната идея за менъ.“ Ще пишете конкретно върху най-важната идея, която занимава ума ви. Има идеи, които вие не може да изразите, защото тѣ сж скрити у васъ, още не сж оформени. Причината затова е, че тия идеи сж много близо до васъ и не могатъ да се схванатъ ясно. Ако нѣкой прѣдметъ се намира много близо до фотографическия апаратъ, той ще схване само една часть отъ него, но не и цѣлия прѣдметъ.

И тѣй, когато извѣстенъ прѣдметъ е много близо до нашето съзнание, той не може да се обхване цѣлъ, а се обхваща само часть отъ него. Нѣкой човѣкъ казва: азъ имамъ извѣстна идея, но не мога да я изкажа. Какво означава това? — Че тази идея е много близо до него. Понѣкога тази идея е много далечъ отъ човѣка, и тогава той пакъ не може да я схване и изкаже.

Слѣдователно, идеята на всѣки човѣкъ трѣбва да бжде на такава дистанция отъ него, че да

може ясно да се очъртава въ съзнанието му, т. е. въ неговия апаратъ. Ето защо човѣкъ трѣбва да се постави на таково положение, че да може ясно да схваща идеитѣ въ своето съзнание и да ги изучава. Законътъ въ моралния, въ духовния свѣтъ е слѣдниятъ: когато искате да изучавате идеитѣ на този свѣтъ, вие трѣбва да си избирате съответно мѣсто и положение. Напримѣръ, мнозина отъ васъ мислятъ, че сж морални, че сж силни. Питамъ: какъ провѣрихте това? Ще кажете, че сте взели участие въ едно състезание съ трима — четирма души и сте ги надвили, излѣзли сте побѣдителъ. Да, но въ друго състезание, между 5-6 души, вие излизате побѣденъ. Значи, вашата сила е относителна, вашиятъ моралъ е относителенъ. Това показва, че вие сте създали тази идея за себе си, като сте се изучавали само отъ една страна, отъ едно положение.

Та казвамъ: мораленъ, силенъ човѣкъ е този, който въ всички състезания излиза побѣдителъ. Моралниятъ законъ е такъвъ. Докато човѣкъ не се обезсърдчава и продължава да върви напредъ, той е силенъ; щомъ се обезсърдчи и прѣстане да върви напредъ, той е слабъ човѣкъ.

Ще имате прѣдъ видъ слѣдното нѣщо: когато едно ваше желание се проявява непрѣривно, то е силно; когато волята ви дѣйствува постоянно, тя е силна. Дѣйствиата у човѣка трѣбва да бждатъ постоянни и непрѣривни. Допуснете, че на

една гладка повърхностъ, на която нѣма никакви съпротивления, е поставена кола, задъ която вие духате непрѣкъснато. Какво ще стане съ колата? — Ще трѣгне. Това сж закони, върху които почиватъ възможноститѣ за постигането на извѣстни идеи въ живота на човѣка. Вие може да изчислите даже, слѣдъ колко духания колата ще трѣгне. (Въ Германия учени професори сж направили слѣдния опитъ: единъ отъ тия професори влѣзалъ въ единъ салъ, при идеално тиха вода, и започналъ да върти прѣстена на ржката си дълго време, безъ прѣкъсване. Слѣдъ деветчасово въртене на прѣстена, салътъ започналъ да се движи самъ по водата). Оттукъ може да извадите слѣдния законъ: искате ли да направите нѣкое добро, вземете прѣстена на доброто и го въртете непрѣкъснато нѣколко часа; у васъ ще се яви мисълта, че това, което по-рано бѣше невъзможно за васъ, сега е възможно, може да го направите. И дѣйствително, вие го направяте. Като движите постоянно въ ума си мисълта за доброто, най-послѣ вие ще се чувствувате силни да го направите.

Днесъ хората сами си противодѣйствуватъ, сами унищожаватъ своитѣ идеи. Запримѣрь, нѣкой казва: азъ ще направя еди-какво си нѣщо. Слѣдъ малко се размисли и казва: тази работа не е за мене, не мога да я направя. Послѣ се яви друго желание за нѣщо добро, но пакъ се отказва, и така разваля всичкитѣ си работи. Не, човѣкъ трѣбва да постоянствува върху доброто, което е намислилъ да направи.

*Законъ
за
доброто
и възмож-
ности
за реали-
зиране
му.*

У всички съвременни хора има единъ навикъ отъ миналото, да се движатъ по наклонъ, което движение съвпада съ движението на земята. Затова, именно, вие сте готови да реализирате всички ваши идеи, на които ритмическия пулсъ съвпада съ този на земята. Всички ония идеи пъкъ, които се намиратъ въ противоположно направление съ движението на земята, прѣдизвикватъ у васъ обратно дѣйствиe. Истинската наука, обаче, седи въ това, да доведе човѣка до положение да постави своята мисль, своитѣ идеи въ съгласие съ ритмуса на слънцето. Всѣки човѣкъ, който постоянно мисли за ниви, за къщи, за материални блага, а иска да бѣде духовенъ, нѣма да успѣе въ това, защото той съ мисльта си е въ ритмуса на земята. По този начинъ той не може да постигне това, което желае. Той не трѣбва да се отказва отъ земния животъ, но трѣбва да прѣстане да мисли за земята. Щомъ иска да проникне въ духовното, трѣбва да мисли за слънцето и да го проучава.

Защо нѣкой човѣкъ се нещастенъ въ своя животъ? — Причината на неговото нещастие се крие въ идеята, съ която майка му го е посрещнала на този свѣтъ. Напримѣръ, ако нѣкое дѣте се роди въ сѣбота, майка му казва: на това дѣте нѣма да му върви въ живота, всичко ще му отива на злѣ; въ сѣбота се роди то. Питамъ: какво ще очаквате отъ това дѣте, на което майката още отъ рождението му е внушила тази идея? Това дѣте, като порасне, само за сатурнъ ще мисли. Дѣйствително,

влиянията на сатурна сж вѣдни за човѣка. Около него се събиратъ редъ отрицателни елементи отъ сатурна, напримѣръ, оловото, които му се отразяватъ вѣдно. Когато планетитѣ сж въ лошитѣ си аспекти, тѣ упражняватъ лошо влияние върху хората. Затова всички трѣбва да се стремите къмъ слънцето, като главенъ факторъ въ живота ви. То ще ви помогне да изправите всички ваши погрѣшки. Ритмусътъ на слънцето, или сутриннитѣ слънчеви лъчи сж най благоприятни върху човѣка. Правете сами наблюдения върху тия изказани мисли, за да се усили вашата вѣра. Това сж факти, но докато единъ фактъ не се провѣри, той не може да дѣйствува върху васъ.

Направете слѣдния опитъ. Когато имате хрема, мислете за земята и вижте, какъвъ ще бжде резултатътъ. Слѣдъ това обърнете направлението на вашата мисль къмъ слънцето, да се съедините съ слънчевата енергия, и пакъ наблюдавайте за резултата. Въ първия случай хремата ви ще се излѣкува мжно, а въ втория случай ще изчезне скоро. Когато имате какво и да е неразположение, правете този опитъ, за да се убѣдите въ силата на слънчевата енергия. За слънцето има двѣ схващания: едни го схващатъ външно, тѣ разбиратъ само външното, видимото слънце; други разбиратъ вжтрѣшното, духовното слънце въ човѣка — къмъ това слънце ще отправите мисълта си.

Въ слънцето има единъ голѣмъ трансформа-

торъ, който изпраща слънчевата енергия по цѣлата земя. Освѣнъ това, въ слънцето има и специални трансформатори за всѣки човѣкъ на земята, чрезъ които трансформатори всѣки човѣкъ приема специално изпратената до него слънчева свѣтлина и енергия. Всѣки отъ васъ, ако възприеме тази свѣтлина, може да знае, кога е изпратена. Вие не можете всѣкога да възприемате тази свѣтлина, нито знаете, кой моментъ е изпратена, затова трѣбва да учите. Прѣдставете си, че моментътъ, когато пристига специалната за васъ свѣтлина, вие сте затворени дома си, или сте нѣкъдѣ на прѣдставление, или на концертъ, какво ще стане тогава? — Вие ще възприемете само общата свѣтлина отъ слънцето, която иде до всички, но не и тази, която се изпраща специално до васъ. Защо? — Защото у всѣки човѣкъ има единъ трансформаторъ, който приема специалната за него свѣтлина отъ слънцето, и ако той е заетъ съ нѣкаква работа и не може да възприеме тази свѣтлина, тя се връща обратно, безъ никакъвъ резултатъ за самия човѣкъ. Щомъ тази свѣтлина се върне назадъ, човѣкъ прѣзъ цѣлия день чувствува въ себе си едно голѣмо лишение, като че е изгубилъ нѣщо много цѣнно. Така е, когато човѣкъ не е на врѣме на мѣстото, отдѣто трѣбва да получи тази свѣтлина, която му носи животъ. Жива е тази свѣтлина! Тя е наречена „прана“. Въ това отношение, съзнанието на всѣки едного отъ васъ трѣб-

ва да бжде будно, за да знае часа, когато ще пристигне неговата свѣтлина и да може да я възприеме. Ако сте заети съ нѣкаква работа, то като наближи момента, когато вашата свѣтлина иде, вие ще почувствувате едно приятно разположение да излѣзете малко извънъ стаята. Каквато работа и да имате, излѣзте вънъ, за да възприемете тази свѣтлина. Постойте вънъ 5—10 минути, най-много половинъ часъ, докато тази свѣтлина прѣмине.

Сега вие ще кажете: чудно нѣщо, за всѣки новѣкъ да има специаленъ трансформаторъ отъ слънцето! Да, това сж наредби на живата природа. Всичкитѣ нейни дѣйствиа сж отмѣрени и върни. Тя се грижи за материалитѣ, за капиталитѣ, които дава на всички сжщества и държи точна смѣтка за тѣхъ. Тя не се интересува за васъ, като господари или слуги, нито за вашата личностъ, нито за вашата индивидуалностъ, нито за вашето особено схващане, но тя се интересува за вложенитѣ въ васъ нейни капитали. Затова вие трѣбва да възприемате изпратената специално за васъ свѣтлина, и ако разбирате закона, ще изпратитѣ тази свѣтлина обратно до слънцето, чрѣзъ трансформатора, който е у васъ, и съ това ще покажете на слънцето, че сте поумнѣли. Това е сжщото положение, въ което се намиратъ ученицитѣ въ училищата. Най-първо учителитѣ задаватъ задачи за рѣшение, и ученицитѣ, като ги рѣшатъ, връщатъ тетрадитѣ си обратно на учителитѣ, да видятъ, че сж работили върху тѣхъ.

живата
природа

М. В

Слѣдователно, ако вие изпратите чрѣзъ вашия трансформаторъ получената отъ слънцето свѣтлина обратно до него, това показва, че вие сте възприели тази свѣтлина; ако не я изпратите обратно, отгорѣ знаятъ за васъ, че вие не сте били будни въ момента, когато е идвала свѣтлината при васъ и не сте я възприели. Въ тѣхната статистика е отбѣлѣзано точно, колко пжти сте възприели тази свѣтлина и колко пжти не сте я възприели. (Дѣ трѣбва да възприемемъ тази свѣтлина?) — Това е една отъ великитѣ тайни на природата. Човѣкъ трѣбва да бжде уменъ, интелигентенъ и добъръ, за да схване врѣмето и мѣстото, дѣто ще възприеме тази свѣтлина. Птицитѣ, напиримѣръ, знаятъ добрѣ това нѣщо. Докато птицата не трансформира своята свѣтлина, не отива на работа. Тя седи на нѣкой клонъ, чака да дойде нейната свѣтлина. Щомъ възприеме това, което е опрѣдѣлено за нея, тя хвърква отъ клона и започва работата си. Значи, птицитѣ знаятъ тази тайна на природата, а човѣкъ не я знае, той я изгубилъ, и тепърва трѣбва да се заеме да я намѣри.

Псалмопѣвецътъ казва: „На ранина, Господи, ще Те потърся; на ранина, Господи, ще Те намѣря“. Този стихъ изнася въ поетическа форма момента, когато животътъ иде, т. е. когато иде специалната за всички сжщества свѣтлина. Ние не говоримъ за общата свѣтлина, а за специалната, за „моята“ свѣтлина. Азъ се интересувамъ само

отъ онази книга, която носи нови елементи, нови познания за мене; азъ се интересувамъ само отъ онѣзи цвѣтя, които обръщатъ моето внимание; азъ се интересувамъ само отъ онѣзи извори, които ме ползватъ. По този начинъ ние навлизаме отъ частното къмъ общото, при което отдѣлнитѣ опитности се съединяватъ и образуватъ общитѣ опитности. Ако искате живота ви да върви, както трѣбва, бждете будни за тази свѣтлина. Пъкъ, ако желаете да се лутате, спете, колкото искате.

Обаче, трѣбва да знаете, че не е позволено да разправяте на други, кога иде вашата свѣтлина. Това е единъ свещенъ моментъ въ живота ви, който ще задържите само за себе си. Ако разправяте на хората за вашитѣ специфични работи, ако имъ кажете, че слънцето изпраща специфична свѣтлина за васъ въ еди-кой си часъ, хората, като не разбиратъ този законъ, ще ви изпратятъ своитѣ нечисти мисли, и съ това ще попрѣчатъ на вдъхновението или на разположението ви. Що се отнася до общата свѣтлина, за нея може да говорите, колкото искате.

Това, което ви говорихъ за слънцето, съставлява $\frac{1}{3}$ отъ цѣлата Истина. Сжщото нѣщо се отнася и до духовното слънце у човѣка, както и до Божественото слънце у него. Значи, въ живота на човѣка всѣки день има три важни момента, които, ако той може да долови, ще се развива нормално. Като ставате сутринъ, най-първо се запитвайте, какво трѣбва да правите днесъ, защо сте

дошли на земята и т. н. Има ли нѣщо неестествено въ това? Учителѣтъ не се ли пита, какво ще прѣподава днесъ? Лѣкарѣтъ не се ли пита, кои болни ще посѣти днесъ? Като казвамъ, че всѣка сутринь човѣкъ трѣбва да се запитва, защо е дошълъ на земята и какво трѣбва да върши, това се отнася до човѣка вънъ отъ всички негови частни занятия. За човѣка има нѣщо по-важно отъ работата на лѣкаря, отъ училището на ученика, отъ нивата на орача, отъ учителството на учителя, а то е слѣдното: за какво е дошълъ човѣкъ на земята и какво има да върши днесъ. Разрѣши ли човѣкъ този въпросъ за деня, той го е използвалъ правилно. Човѣкъ всѣки день ще разрѣшава този въпросъ, но не въ единъ и сѣщи часъ. Ако той най-първо разрѣши този въпросъ, всичкитѣ му работи на земята ще се уредятъ добрѣ.

Тази вечеръ вие научихте нѣщо ново, което ще ви смуцава. Напримѣръ, като ставате сутринь, ако сте неразположени, ще кажете: днесъ не можахъ да възприема моята свѣтлина, затова не съмъ добрѣ. Значи, отсега вече ще има още нѣщо, което ще ви смуцава. Знаете ли, на какво мяза вашето положение? Вие сте дали нѣкому обѣщание да се срещнете днесъ, въ еди-колко си часа, но сте забравили това, и прѣзъ цѣлия день си вършите другитѣ работи. Като се приберете вечеръта, вие си спомняте за обѣщанието, което сте дали, но вече е късно, не може да го изпълните, и за-

почвате да съжалявате. По същия начинъ вие често ще забравяте за момента, въ който иде вашата свѣтлина, ще го пропускате, но знайте, че ако държите мисълта си спокойна и тиха, вие винаги ще може да възприемате тази свѣтлина. Щомъ я възприемете, вие ще бъдете радостни и весели. Дойде ли радостта у васъ, благодарете, че сте могли да я възприемете. Тази свѣтлина ще придаде нѣщо къмъ вашето умствено и духовно развитие.

„Доброта, Истина, Красота — това е Любовта.“

23 лекция на младежкия окултенъ класъ,
държа нощъ Учителя на 29. III. 1925 г. София.

